

Má ơi đừng gả con xa,

Chim kêu vượn hú biết nhà Má đâu.

Nỗi lòng những người có con lấy chồng, vợ xa Cha mẹ.

Tặng con Gái Út nhân Sinh Nhật 29.

27.12.1990-2019

Cô Út nhà tôi cảm tình con ngựa, nhưng hiền như con mèo, tối ngày cứ ỏn ẻn : con thương Ba Má nhiều lắm.

Năm 19 tuổi Thi tú tài xong cô tỏ thẻ cùng chúng tôi : con muốn học Kinh tế nhưng Uni ở đây Dữiỏm quá, nên con xin lên Bielefeld học.

Bielefeld, tên nghe quen quen, mở ông Google ra thấy ghi cách remscheid 150 Km, đi xe Hời Xa Lộ số 43, và số 2 hơn 1 Tiếng.

Hai vợ chồng nhìn nhau...cô lớn học xong đã ra riêng, cũng may là làm và ở trong tỉnh chúng tôi...

Cô Út đòi đi học xa ....tôi gỡ gạc, ,,rồi học xong con sẽ về ?? vâng con sẽ về sống với Ba Má đến Già.

Chúng tôi rầu rầu, bà xã như bao nhiêu người mẹ VN muốn con học hành nên người nhưng ít muốn con cái xa mình. Thút thít Bà gật đầu ...ờ cố xong 3,5 năm thì về. Tôi thì nhắm tính :4 năm Bachelor, 2 Năm Master, chắc là tiêu 7 Năm rồi. rồi cô út sẽ xa nhà ít nhất 7 năm.

Thôi thì chúng tôi cũng phải O.K, cô nộp đơn hai tháng sau giấy gọi, cô lên coi Uni..và O.K chỗ Bielefeld. Con hỏi tôi : Ba Mẹ có tính xin Bafög cho con không??

Thôi Lương Culi của Ba Má dư nuôi con rồi ,khỏi xin chính phủ.... Ráng mà học xong về sống với ba Má cho vui.

Học xong 7 năm có Ut sẽ về.chúng tôi cứ tin như vậy.

Tới 4 năm xong Bachelor như dự định cô sẽ qua England học Master tiếp....

rồi sẽ về Remscheid đi làm và sống với Ba Má, và lấy Chồng gần đây.

Một buổi cuối tuần , sau khi thi Bachelor xong cô út về thăm Cha Mẹ nàng cứ đi ra vô khen hoài...Ba ơi Bielefeld và vùng Ost Westfalen đẹp lắm,đẹp lắm..... linh tính của 1 người bố thương con gái rượu cho tôi biết là có chuyện gì....vui, buồn chí mình nàng biết tôi mới nói bà xã điều tra giùm,vì Mẹ vấn đề nói chuyện với con hơn Cha.

Bà Xã tôi kéo nàng ra phố đi chơi, ăn uống mất buổi chiều về báo với tôi, rằng thì là đằng sau lưng con bé giờ có một chàng thanh niên hiền lành,không rượu chè và học chung Uni với nó....chúng dự định là học xong sẽ cưới nhau và ở Bielefeld,vì Gia Đình hẳn ở đó....

và dĩ nhiên là nàng sẽ không đi Anh Quốc học nữa....và ở lại học Master tại Bielefeld, để gần chàng đó...tôi buồn 1,2,3,4,5 ,6,7 Phút.

Đành rằng con gái lớn phải lấy chồng nhưng cũng mong con lấy chồng gần nhà giờ nó lấy chồng xa (có 150 Km thôi,nhưng tôi thấy xa lắm) bảo đâu không buồn.Nhớ tới Di Sáu bên vợ tôi lấy Chồng chỉ cách 1 con sông Châu đốc thôi mà 1 năm mới về thăm nhà 1 lần..và câu thơ

Má ơi đừng gả còn xa,

Chim kêu vượn hú biết nhà má đâu?

bắt đầu ám ảnh tôi từ đây.

Vợ chồng ra vô buồn vời vợi, nhưng chúng tôi không nặng nhẹ với con gái gì cả, vì chúng tôi lúc nào cũng tôn trọng ý kiến, quyết định đúng đắn của con .khi mà mình thấy không có hại gì cả.

Ông Anh cả trong Chi Nhánh Đức Gà Lôi có Cô Con Gái R ượu lấy Chồng mãi bên Cali USA , một năm Anh gặp được con,Cháu có một lần...

Tôi có anh bạn già con Gái lấy Chồng xa bên Thụy Sĩ cách 600 Km...1 năm cũng gặp con và cháu Ngoại vài lần...

Có anh kia con Trai lấy vợ bên Dresden (Miền Đông nước Đức cũng cách 600 Km) anh nói mỗi lần đi thăm Cháu Nội cũng trần ai....mất 1 buổi cuối tuần.

Và chúng tôi an ủi với nhau 150 Km...nhẹ lắm bà con ơi.

Những tình cảnh đau thương đó dạy cho tôi rằng thì là nếu có chữ **Tình** trong đó, con cái sẽ bye bye Cha mẹ nhanh lắm...

Ba xã thấy tôi buồn mới cười và nói với tôi : đây là Quả Báo từ trời ông thấy không...ngày xưa ông lôi tôi ra khỏi Italien,cách 1500 Km về Đức sống với ông... giờ có thằng khác lôi con gái ra khỏi Remscheid...**huề....**

Tôi Giật mình thấy đúng rồi, vì cách nay 30 năm tôi đã tán bà ấy bên Italien, dụ dỗ bà ấy đã bỏ cha mẹ, chị em, bỏ cái Job thơm tho, lôi bà ấy ra khỏi nước Italien , khí hậu nắng ấm và nghe lời tôi về Đức sống với tôi ....1 thằng nghèo nàn trong số hơn 10.000 anh tị nạn VN trên Đức khá hơn tôi.....đúng là quả báo....

Và rồi tôi cũng phải chấp nhận cho con gái Ut sống ở Bielefeld, học xong chờ lấy chồng xa nhà.

Có những lúc mùa Động tuyết rơi mịt mù nhớ đến con ở vùng đó tuyết cũng nhiều mà thương con..mỗi khi bà xã làm món ăn ngon, Cha Mẹ nhớ đến con bé sao không được về ăn, để cho cô Chị ở gần đây hưởng hết.

Mỗi mùa thu nhìn lá vàng rơi, tôi nhớ h ồi còn bé mùa này hay đi nhặt trái Castanien về làm vòng...và cho thú ăn...

Mùa hè cắm Trại cho Thiếu Nhi trong vùng không có con gái phụ trong ban Huynh Trưởng, tôi thấy thiếu những Idee thật hay của con bé tôi buồn lắm...

Giờ thì con theo tình mới dự định sống ở xa.... để Cha Mẹ già thui thủi một mình.....

Sau đám cưới cô con gái lớn,.... chàng bồ nó một hôm đẹp trời nó quì xuống trước mặt con bé trên 1 Lậu đài cổ , lôi 1 chiếc nhẫn ra hỏi cưới nó,,,,,nó mừng rỡ nói Yes...nó gọi đt về báo Ba mẹ, chúng tôi cũng mừng vui cho con từ nay sẽ có đôi sống hạnh Phúc....nhưng trong tận cùng cõi lòng tan nát đầy Yêu Thương con của tôi, tôi vẫn thương coi nó như còn nhỏ lắm. và sẽ cố gắng rủ rê cho Hai vợ chồng nó về Remscheid sống gần chúng tôi (hy vọng MONG MANH lắm) ...để những lúc sau nay có Cháu Ngoại, (như con gái của cô Cả ...) tôi sẽ được gần cháu hằng tuần nương niệ hôn hít Cháu và sau này khi Cháu lớn ,lúc về Hưu sẽ dắt cháu đi Học hằng Ngày..Nếu là con Trai,tôi sẽ dẫn nó đi coi đá banh các hội to..(vì cho tới bây giờ tôi chỉ có con Gái...)Mùa Hè tôi sẽ dẫn Cháu đi câu cá....mùa Đông đi Sky,,, ước mơ thật nhỏ nhoi,giản dị mà chắc không thành.....

Ngày Đám cưới cô Út lúc dẫn nó lên bàn thờ giao cho thằng Chồng nó , tôi buồn lắm...vì cô đã hứa với Cha Mẹ : học xong con sẽ về sống với Cha mẹ tới già...giờ thì Cô theo Chồng mới , bỏ Cha Mẹ sống 1 mình...trong lòng tôi lúc đó tôi khóc 1 mình: vui, buồn lẫn lộn. có ai thấu chăng nỗi lòng kẻ có con Gái lấy chồng xa xăm.

Viết nhân ngày Sinh Nhật Cô Út 29 Tuổi.

Remscheid Germany